

Noa de brulfte

Naar een bruiloft gaan was vroeger altijd een hoogtepunt, waar door iedereen verlangend naar werd uitgezien.

Tegenwoordig worden alle bruiloften in een grote zaal bij een café gevierd, wat eigenlijk wel een hele verbetering. Als men vroeger thuis een bruiloft had gehad, moest men niet zien hoe de kukken (woonkamer) er daarna uitzag. Toen Jet en ik getrouwd zijn was een dergelijke brulfte hoalen nog algemeen, en zaten wij nog op een paar versierde stoelen onder de schoorsteen, de gasten zoveel mogelijk op banken in de keuken en achterkeuken. Die tijden zijn daarna gauw veranderd, want ons 25 jarig huwelijk hebben wij ook in een café gevierd. En ook de kleedwagen als bruidswagen kwam toen al meer in onbruik. Ik geloof wel dat wij in 1935 als vrijwel de eersten met de auto van het Reusken naar het gemeentehuis gingen.

Ik zal een jaar of twaalf zijn geweest, toen wij mee mochten naar een bruiloft in de buurt, toen Gerardus Gerritsen en Johanna Daggenvoorde, doorgaans Mulders Garrad en Assink Na genoemd, trouwden. De bruiloft was in het oude Muldershuis op de deel. Wij kinderen waren maar wat blij met dit feest. Samen met andere kinderen waren wij eerst veelal buiten. Ze hadden bij de Mulder een grote hof met bessenstruiken en die hebben wij dan ook danig geplunderd. Ook hebben we heel wat gedaan aan de stoete met keeze of de krintenstoete. 's Avonds waren we ook wel veel op de deel waar de brulfte goed op gang begon te komen, want eerst werd er gepraat over alles en nog wat, maar als de vlesse en de gleeskes op tafel kwamen, dan begon men te zingen. Het begon meestal met:

*Lang zullen ze leven,
lang zullen ze leven,
lang zullen ze leven,
in de gloria, in de gloria, in de gloria,
ze leven hoog, ze leven hoog, hoog, hoog
ze leven hoog, zij leven hooooog,
zij leven hoog,
dat ze vele jaren, dat ze vele jaren,
dat ze vele jaren
mogen slapen bij elkaar
in de gloria in de gloria.*

En

*Als je pas getrouwd bent,
krijg je koekjes bij de thee,
lever op je brood,
kindren op je schoot,
Als je pas getrouwd bent,
krijg je klappen van je vrouw,
smeer hem dan maar gauw,
smeer hem dan maar gauw.*

En dan om het goed op gang te krijgen van

*Wie in Januari geboren is sta op,
wie in Januari geboren is,
die neemt zijn glaasje van den dis
drink uit, drink uit, drink uit,
schoon uit, schoon uit, schoon uit,
schoon uit, schoon uit en schoon uit,
en het glaasje heeft zijn recht gedaan,
haha, het glaasje heeft zijn recht gedaan,*

*wat onder is moet boven staan,
en daar moet weer wat in,
en daar moet weer wat in.*

En dan moest je de glaasjes leegdrinken, en dat ging dan met iedere maand zo door tot en met December. Daarna zong men wie zonder hemd geboren is, enz. en dan moesten degenen en die niet mee hadden gedaan, ook wel in de bene kommen. Dan volgde er vaak op:

*En wie zal dat betalen zoete lieve Gerritje,
en wie zal dat betalen zoete lieve meid,
de Mulder is ter good vuur, zoete lieve Gerritje,
de Mulder is ter good vuur, zoete lieve meid,
en doar draagt hij een hood vuur, zoete lieve Gerritje,
en doar draagt hij een hood vuur, zoete lieve meid,
en Na een mooie mutse, zoete lieve Gerritje,
en Na een mooie mutse, zoete lieve meid,
en dan kunt ze mekaar wel kussen, zoete lieve Gerritje
dan kunt ze mekaar wel kussen, zoete lieve meid,
det hebt ze ok wel e doane, zoete lieve Gerritje,
det hebt ze ok wel e doane, zoete lieve meid,
wel meer dan duzend moale, zoete lieve Gerritje
wel meer dan duzend moalen, zoete lieve meid.*

Er werd vaak een voordracht gehouden. Die voordrachten waren vaak niet vrij van spot en niet altijd bestemd voor kinderen. Na zo'n voordracht zong men:

*En wat sprak die man met vuur en kracht,
en wie had dat ooit van hem verwacht,
't is mooi geweest, 't is mooi geweest,
't is drommels mooi geweest.
Mooi zo, mooi zo,
en onze mode, die is zo,
laat maar waaien de hele boel,
er is er maar één die ik bedoel,
die ik bedoel die is hier niet,
en waar of ie is dat weet ik niet,
is ie dan niet hier, en is ie dan niet daar,
dan is ie in het midden van Amerika.
Amerika dat verre land,
daar trekken ze heen van alle kant,
we nemen nooit geen ander,
we strijden voor elkander,
wij nemen nooit geen ander weer,*

Wij kinderen hadden hier wel schik van en zongen al dapper mee van,

*Het is de olie van de druiven,
die de droefheid doet verschuiven,
het is de olie van het graan,
die de droefheid doet vergaan.
Zet het glaasje aan de lippen,
laat het zacht naar binnen glippen,
laat het zacht naar binnen gaan,
zet het glaasje aan je mond,
drink het uit het is gezond.*

Als ze dan roerig begonnen te worden, dan kwamen ze op de been. Het bruidspaar moest op een stoel plaatsnemen en werd door de buurkeerls, onder gezang en gehos in de hoogte geheven, en ging het de delle (deel) rond, onder het zingen van:

*En dat gaat naar Den Bosch toe,
zoete lieve Gerritje,
en dat gaat naar Den Bosch toe,
zoete lieve meid.
Zoep jongens zoep, den daalder, den daalder,
zoep jongens zoep, den daalder die moet op,
we drinken zo graag Jan Foezel, Jan Fas,
we drinken zo graag, uit 't volle glas,
drink klaar jenever, anders krijg je de mot in de maag,
drink klaar jenever die lust ik toch zo graag.*

Ook had er wel eens één te veel in het glaasje gekeken om dan stilletjes naar buiten te knijpen. Dan was het "spijjen oaver ledder en planken" en moest er wel eens één op de kruiwagen naar huis worden gebracht. Maar men zei altijd: "Gin akker rogge of doar mut een nus inzitten en gin brulfte is good of doar mut un dronken keerl wezen". Ja, het was wel niet altijd even geschikt voor kinderogen en oren, op zo'n bruiloft. Op het laatst werden de vele glaasjes wel merkbaar en werden de versjes wat weemoediger,

*En zo lang de lepel in de brijpot staat,
dan treuren wij nog niet, dan treuren wij nog niet,
zo lang de lepel in de brijpot staat, dan treuren wij nog niet
en we scheiden niet voor morgen,
we leven zonder zorgen,
we scheiden nog niet, we scheiden nog niet,
we hebben geen verdriet.
En als we dan naar huis toe gaan,
dan schijnt de morgensterne,
en geld of goed, dat hebben we niet,
jenever lust ons geerne,
naar huis toe, naar huis toe, het is al over tijd.*

En dan dronken we nog eens koffie met stoete, door naarstige vrouwen in de haast opgezet en gingen voldaan naar huis.